

indeholder Loven i § 20 en Regel om, at en Kvinde, der selv ammer sit Barn, skal have den fornødne Frihed hertil.

Ved det af Socialstyrelsen i 1925 udarbejdede Forslag til en ændret Lov om Arbejderbeskyttelse udvides Bestemmelserne til ogsaa at gælde Haandværks- og Transportarbejde. Endvidere foreslaas Loven anvendt uden Hensyn til Arbejdsstedets Størrelse.

Med Hensyn til Frihed fra Arbejdet før Fødsel foreslaas den nugældende Regel om 2 Uger udvidet indtil 6 Uger i de Tilfælde, hvor Kvinden paa den ovenangivne Maade godtgør ikke blot, at hendes Nedkomst sandsynligvis vil finde Sted indenfor nævnte Tidsrum, men ogsaa at hun paa Grund heraf har Trang til Frihed fra Arbejdet.

En Bestemmelse om et Opsigelsesforbud er ikke foreslaaet, da et saadant Forbud delvis betragtes som overflødig.

2. *Norge.* Ifølge Loven om Arbejderbeskyttelse, der omfatter fabrikmæssigt drevne Virksomheder, Stenbrud og Gruber m. v. samt Haandværksvirksomheder, hvor flere end 5 Arbejdere anvendes, skal en Barselkvinde have Fritagelse for Arbejdet i de sidste 4 Uger før den Dag, da hun efter Attest fra Læge eller Jordemoder venter sin Nedkomst. I de første 6 Uger efter Nedkomsten er det forbudt en Barselkvinde at arbejde. Efter de 6 Ugers Forløb har hun Ret til at kræve sin Plads igen. Hun skal have Adgang til selv at amme sit Barn. Ved visse Arter af tungt, sundhedsfarligt eller farligt Arbejde kan det forbydes at anvende frugtsommelige Kvinder. Ved saavel Mindretalsindstillingen af 1914 som Flertalsindstillingen af 1922 angaaende Udkast til Lov om Arbejderbeskyttelse er disse Regler opretholdt. Dog foreslaar Flertalsindstillingen, at den arbejdsfri Periode før Fødslen udvides til 6 Uger.

3. *Finland.* De gældende Bestemmelser findes i Forordningen af 18. August 1918 og Loven af 24. Oktober 1919. Bestemmelserne gælder kun de i Industri og Handel beskæftigede Kvinder. Undtagne er Kvinder i Virksomheder med mindre end tre Arbejdere. I Industrien er det forbudt at beskæftige Kvinder i 4 Uger, i Handelen 6 Uger efter Nedkomsten. En Kvinde i langt fremskredent Svangerskab maa ikke anvendes til Arbejde, der kan være farligt for hendes Helbred. Ophold for Diegivning findes ikke.

4. *England.* Efter Fabrikloven (Factory and Workshop Act), der omfatter Fabriker og Haandværk, maa Kvinder, som omfattes af Loven, ikke anvendes af Arbejdsgivere, der er underrettet om Forholdet, i de nærmeste 4 Uger efter Nedkomsten. Derimod findes ingen Bestemmelse om Hvile før Fødslen.

5. *Tyskland.* En Lov af 16. Juli 1927 (Gesetz über die Beschäftigung vor und nach der Niederkunft) har muliggjort Tysklands Ratificering af Washington-Konventionen om Kvinders Beskæftigelse før og efter Barnefødsel. Loven, der gælder for de Kvinder, som er sygeforsikringspligtige med Undtagelse af Kvinder i Skov- og Jordbrug, bestemmer, at Kvinder, som venter deres Nedkomst, er berettigede til, forsaavidt de ved Lægeattest godtgør, at Nedkomsten kan ventes inden 6 Uger, at vægre sig ved at udføre det dem paahvilende Arbejde. Efter Fødslen er det Kvinden forbudt at arbejde i 6 Uger, og hun kan i Tilfælde af Lægeattest om Sygdom som Følge af Fødslen vægre sig ved at arbejde i yderligere 6 Uger.

Kvinder, der ammer deres Børn, har paa Begæring Ret til indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødslen at erholde den for Diegivningen fornødne Frihed i 2 Ophold à $\frac{1}{2}$ Time eller eet Ophold paa een Time.

6. *Spanien* har ligeledes ratificeret Washington-Konventionen. Dette skete i 1923, men først ved Loven af 22. Marts 1929 bragtes den spanske Lovgivning i Overensstemmelse med Konventionen.

Loven omfatter foruden kvindelige Arbejdere i Industri og Handel ogsaa saadanne i Landbrug og ved Hjemmearbejde samt kvindelige Funktionærer. Efter 3 Aars Forløb